

DISTRIKTSLÆGE E. STÖREN.
MELDALEN.

En ny og meget sørgelig

VISE,

dels paa Prosa og dels paa Vers.

om den ædle Fridolin og Skurken Skurkenfelt, eller

et Mord,

der blev opdaget ved Hjælp

af

Skovens vilde Dyr

og Maanen.

V box 40 : 1193

Mel. Min Bedstefar
en Men'skeøder var.

Et Alvorsord
Om Røveri og Mord
Jeg synger for Enhver,
Som Syndens Tjener er.

Hr. Fridolin
Sig var en Ridder fin,
Han tænkte mindst paa Død,
Men Livets Ungdom nød.

Men Skurkenfelt
Var ingen ærlig Helt,
Som Morder var han fød,
Han voldte Moders Død.

En Aften huld,
Mens Maanen den var fuld,
Og alle Andre soy,
Gik Fridolin i Skov.

Men Skurkenfelt,
Af Fiendskab besjælt,
Sig listed i hans Fjed
Hen til et lønligt Sted.

Et Glimt, et Skrig,
Og Fridolin var Lig.
Ham Skurkenfelt grov ned
I Sneens kolde Fred,

Og Skurkenfelt
Gik hjem fra Skovens Telt.
Ei Anger var hos ham.
Han tog sig blot en Dram.

Saa afholdt var den ædle Fridolin selv af Skovens vilde Dyr, at sex Ulve kom løbende og tre Ravne flyvende og leirede sig om Liget. — De lode Skoven gjenlyde af sine Klagehyl, medens de viste den største Agtelse for den Afdødes sidste jordiske Levninger. Næste Thorsdagskvæld, da der atter var Fuldmaane, saaes der et Syn hos Kongens Foged, som aldrig var seet før. Ind i Gaarden kom der en Ulv løbende med Halen ret i Veiret, og tre Ravne fløi over den. Dyrene vilde trods Fogdens Forestillinger hverken lade sig skyde eller jage bort. Det hjalp ikke, Kongens Foged maatte følge dem. For Sikkerheds Skyld tog han Lensmanden med sig. Saa løb Ulven med Halen i Veiret henimod Skoven, Ravnene fløi over den, og Maanen lyste paa Veien. Kongens Foged og Lensmanden løb efter det bedste de kunde. — Da fandt de Fridolins Lig og Skurkenfelts Dolk siddende i det ædle Hjerte.

Slig Skovens Dyr,
Ja selv den mindste Myr,
Som ei kan si' et Ord,
Kan vidne om et Mord.

Og saa Snip, Snap,
Paa Skurkenfelt hans Knap
Afhugget blev saa brat
Og op paa Steile sat.

Og Ulv og Ravn
Fik stillet hungrig Savn.
De sad sig paa hans Krop
Og Skurkenfelt aad op.